

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6Nt/135/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010867
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120010867.4

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného W. U., nar. XX. XX. XXXX v T., bytom S. H. XXXX/XX T., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 0T/70/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. januára 2021 samosudcom JUDr. Michalom Fialom takto

rozhodol:

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku súd p o v o ľ u j e obnovu konania u odsúdeného W. U., nar. XX. XX. XXXX v T., bytom S. H. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Ilava v trestnej veci Okresného súdu Trenčín vedenej pod sp. zn. 0T/70/2020.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku sa zrušuje Trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/70/2020 zo dňa 10. 06. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 06. 2020 vo výroku o vine a výrokoch o treste ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený trestný rozkaz obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 403 Tr. poriadku sa ods. W. U., nar. XX. XX. XXXX neberie do väzby a odsúdený sa právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania ihneď prepúšťa na slobodu.

odôvodnenie:

Odsúdený sa svojim písomným návrhom doručeným súdu domáhal povolenia obnovy konania skončeného Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/70/2020 zo dňa 10. 06. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 06. 2020.

Odsúdený vo svojom výsluchu na verenom zasadnutí uviedol, že jeho návrh na povolenie obnovy konania je na základe toho, že má za to, že skutok za ktorý bol právoplatne odsúdený sa nestal tak, ako je uvedený v obžalobe a cíti sa voči tomu skutku nevinne. Má to dosvedčiť kľúčový svedok S.j Z.. Ako dôvod uviedol to, že keď sa mal skutok stať, tak motorové vozidlo nevedol, bol si iba prevziať kľúče od motorového vozidla, čo dosvedčí svedok. Keď si zobral kľúče, tak ho hliadka zastavila, že pôjde sedieť. Tým, že automaticky keď sa mal stať ten skutok tak bol obmedzený na osobnej slobode, celý čas tvrdil, že daný skutok nespáchal. Nakoniec sa priznal iba pod nátlakom. To nasvedčuje tomu, že podal žiadosť na inšpekciu ministerstva vnútra návrh na prešetrenie postupu vyšetrovateľa. Na otázky obhajcu uviedol, že v čase spáchania skutku vedel, že má zákaz viesť motorové vozidlo, bol si toho plne vedomý, preto si vždy snažil nájsť človeka, ktorý ho niekam odvezie. Vozil ho svedok Z.. Predtým, ako si išiel pre kľúče od auta, bol so svojou priateľkou doma. K autu sa dostal po tom, čo mu telefonicky volal S. Z., že mu odparkoval auto na mieste, kde ho následne zadržala hliadka, kde bol zadržaný za šoférovanie motorového vozidla. Dáva na povedomie, že motorové vozidlo bolo riadne odparkované a uzamknuté, v motorovom vozidle sa nenachádzal, iba si od neho zobral kľúče. Keď ho hliadka zastavila, nevyužívala žiadnu svet signalizáciu, nezastavila ho ani počas riadnej cestnej premávky, zastavila na miestnom civilnom parkovisku. Na otázky prokurátora uviedol, že apeloval na vyšetrovateľa, že nespáchal skutok, ktorý mu je kladený za vinu. Písomnú formu sťažnosti nepodal, lebo nemal právneho zástupcu. Jediné čo žiadal, bolo vykonať kamerový záznam a vypočuť svedkov. Pri výsluchu v postavení obvineného si

sťažnosť nepodal. Pri výsluchu do zápisnice neuviedol, že bol na neho vyvíjaný nátlak iba sa snažil nepodpísať zápisnicu. Nátlak zo strany príslušníkov bol na neho vyvíjaný tak, že mu povedali, že keď to takto vnímam, a daný skutok oľutujem, tak pôjdem domov a nebudem obmedzovaný na osobnej slobode. Na otázky prokurátorky uviedol, že s trestným rozkazom nesúhlasil a voči nemu si podal odpor, ale už trestný rozkaz bol právoplatný. Nakoľko nie je právne znalý, tak sa vzdal odvolania, ale to sa týkalo väzby, preto aj následne podával odpor voči trestnému rozkazu. Pri doručovaní trestného rozkazu pred sudcom pre prípravné konanie povedal, že sa priznáva, ale daný skutok nespáchal tak, ako mu je kladený za vinu. Na otázku samosudcu uviedol, že návrh na povolenie obnovy konania podáva voči výroku o vine ako aj voči výroku o treste. Má tiež za to, že vyšetrovateľ policajného zboru riadne nepreveril okolnosti vlastníctva motorového vozidla, vo vzťahu ku ktorému mu bol uložený trest prepadnutia veci a zadržali mu majetok, ktorý mu nepatrí, ktorý mu následne zadržal aj súd. Na podporu týchto svojich tvrdení nevie predložiť dôkazy, preukázať to môže jedine slovami, a to tak, že je pravda, že motorové vozidlo, o ktoré sa tu jedná mal kúpiť na splátky, lenže k vyplateniu celkovej čiastky nedošlo, taktiež ani ku prepisu motorového vozidla s tým, že majiteľ si žiada motorové vozidlo naspäť a to aj prostredníctvom jeho starej mamy, ktorá potvrdí to, že k predaju motorového vozidla neprišlo. V čase keď išiel pre kľúče od vozidla sa svedok S. Z. nachádzal sa pri motorovom vozidle, kde mu predal kľúče od motorového vozidla a následne odišiel domov a potom prišla hliadka. S. Z. bol s motorovým vozidlom v meste, niečo si vybavoval. Hliadka polície ho zadržala v priebehu 5 -10 minút po odchode S. Z.. V priebehu týchto 5-10 minút fajčil cigaretu a bral si z kufra veci, ktoré nosil do roboty, aby si ich mohol ísť opraviť. K predchádzajúcej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že to, čo vypovedal, bola pravda, až na tie prvé vety. Súhlasím s tým čo vypovedal k veci až na tú vetu: „K veci by som chcel dodať, že viem, že som porušil zákon. Uvedené motorové vozidlo som chcel len preparkovať.“ Toto vypovedal pod nátlakom priznania sa. Ohľadne podania na inšpekciu mu zatiaľ neprišlo žiadne rozhodnutie. Urobil ho mesiac dozadu. Na otázku prokurátora uviedol, že podanie na inšpekciu podal až pred mesiacom preto, že mal podaný návrh na obnovu konania a predošlá pani advokátka, p. H. mu uviedla, že bude lepšie si počkať na rozhodnutie obnovy konania. Na otázku samosudcu uviedol, že s členmi policajnej hliadky nemá spor, ale má za to, že určití príslušníci policajného zboru sú voči jeho osobe zaujatí, čo poukazuje aj ten fakt, že veľa razy ho nezmyselne zastavili, snažili sa mu preukázať, že viedol motorové vozidlo, čo sa im nepodarilo, nakoľko mal šoféra. Napríklad tí, ktorí ho obmedzili na osobnej slobode ho nezmyselne zastavovali pravidelne, ba dokonca môže poukázať na to, že raz ho zastavili aj so svedkom S. Z. a tvrdili im, že ja mal viesť motorové vozidlo, mal zraziť nejakého človeka, teda chodcu a z miesta činu utiecť. Čo bude určite aj v zápisnici o výjazde hliadok. Nepodarilo sa im to preukázať, nakoľko on preukázal, že v ten daný čas bol aj s menovaným Z. v N., kde vtedy pracoval.

Svedkyňa C. U. vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedla, že odsúdený je jej vnuk. Jej vnuk W. mal zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, za ktoré bol uznaný vinný. Jednoducho vedel o tom, že nesmie viesť motorové vozidlo a počas návštevy u nej, lebo je človek, ktorý bol viac menej v stálom kontakte, vždy keď prišiel domov, hoci mám trvalý pobyt v Trenčíne, prechodne býva na I.. Vždy keď k nej prišiel, viezol ho niekto iný, väčšinou to bol spomínaný S. Z., takže nebol u nej sám, že by bol vodičom motorového vozidla. Nech to bolo koľkokrát, vždy ho niekto viezol. Tak isto, keď potreboval odvieť, viezla ho ona. Keď chodil za ňou, vždy mal vodiča. Pri ich komunikácií, keďže spolu komunikovali, jej vždy povedal: „Som si vedomý toho, že nemôžem šoférovať, mám zákaz.“ O tomto sa viac krát bavili a bol si toho vedomý. Na otázky obhajcu uviedla, že v ten deň, keď bol W. zadržaný jej napísal, aby prišla na obvodné oddelenie do Trenčína, nakoľko bol zadržaný. Keďže má splnomocnenie zastupovať ho vo všetkých úkonoch, tak v priebehu zhruba 20-25 minút prišla na obvodné oddelenie s tým, že chcela doložiť papiere ohľadom tej plnej moci ktorú má na zastupovanie v právnych veciach s tým, že nakoľko podal odpor voči rozhodnutiu, kde je doba neviem 8 dní, čakal na vyjadrenie súdu. Potom išla na Juh vziať niektoré doklady, lebo to nemala pri sebe, s tým, že keď sa vrátila, W. už vzali do väzby. Vtedy keď ho zadržali, keď mal šoférovať, vtedy na policajnej stanici nebola. Na polícií vtedy keď bol zadržaný, že viedol motorové vozidlo, na polícií nebola. Bola na polícií, keď W. brali do väzby. Hovorí o situácií, ktorá vznikla asi 7 dní po skutku, keď jej vnuk zadržaný hliadkou polície, že má ísť do výkonu trestu odňatia slobody. Keď vzali vozidlo na základe rozhodnutia bolo vozidlo uložené u pána T., odťahová služba Trenčín. To vozidlo by sa tam malo nachádzať aj v tomto momente, kde sa nachádza jej nie je známe. Mal kúpnu zmluvu, úplne do detailov nevie. Ale tak ako bolo písané kúpna zmluva síce bola, vozidlo bolo vo vlastníctve, tie kľúče, doklady boli u W.. Už vzťah kúpna zmluva bez prepisu majiteľ.

Svedok S. Z. vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že s obžalovaným nie je v žiadnom príbuzenskom vzťahu, sú kamaráti. Vyjadrí len to, že bol šofér, čo sa týka týchto vecí nedovolil odsúdenému sadnúť za volant a raz išiel auto vrátiť, lebo potreboval kľúče, takže išiel za ním, zastavil na parkovisku Južanka. Tam vystúpil z auta, a stretol kamaráta tak sa išiel porozprávať a zapáliť si cigaretu.

Potom tade išli 2 hliadky alebo hliadka polície a vtedy vystúpili z auta, ako videli W., tak išli ako keby niečo riešiť, nevedel že čo, nevedel čo sa deje. Prišiel zistiť situáciu, povedali mu, že to nie je jeho starosť. Vysvetlil že je šofér a v podstate mu povedali, že o neho sa nejedná, že ide o pána U. a v podstate ho poslali domov, že jeho musia zobrať, že pôjde preč. A ako ho zobrali išiel za ním, ale pešo, lebo oni zaballili auto. Bolo auto, chcel ísť na ňom na policajnú stanicu, kľúče zobrali a nemal ísť ako. Potom išiel taxíkom a čakal ho tam, dokedy sa to vyrieši, lebo myslel, že to bude v poriadku, že keď tam príde s tým autom, že by ho doviezol naspäť na Juh a takto mu to uľahčil. Lenže potom po pár hodinách, už tam bola jeho babka aj priateľka a potom ho odvedli dvaja policajti, dali ho do auta a tam ho už viezli od llavy do väzby. Odvtedy ho nevidel. To je všetko. Na otázky obhajcu uviedol, že auto bolo BMW 3. rada, alebo tá staršia, malo bielu strechu. Pôsobil ako šofér odsúdeného v podstavenie stále alebo väčšinou, keď potreboval. On v tom čase auto nemal a keď by potreboval babku zaviesť, tak mu požičal. Tak mu nerobilo problém ho zaviezť hocikedy kam chce. Pri jeho prítomnosti nikdy nevidel, že by šoféroval. V ten deň keď p. U. zadržali, využíval to vozidlo. Po odparkovaní sa nachádzal v blízkosti vozidla, vždy sa ho snažil tak zaparkovať, aby bolo po ruke. Vozidlo keď prišiel k policajtom sa nachádzalo na tom istom mieste, ako ho odparkoval. Počas toho ako p. U. vozil sa stalo veľa krát, že ich zastavila policajná hliadka. Stalo sa, že policajná hliadka obvinila odsúdeného z dopravného priestupku, bola na nich zavolaná hliadka, ale logicky sa vysvetlilo v danom čase a na tom mieste, že to bola úplná fikcia, čo sa týka toho udania. Že vraj na križovatke niekoho ohrozili. Ale to vôbec nesedelo ani s časom, ani s tým koľko bol v Trenčíne mimo Juhu, takže vôbec to logicky nedávalo zmysel, dali mu dychovú kontrolu, rozprávali sa o tom s p. policajtmí a prišli k názoru, že im bolo uškodené a niekto len niečo nahlásil. A potom išli do auta a už bolo všetko v poriadku. Žiadna pokuta ani priestupok. Z tohto priestupku bol najskôr policajtmí obvinený odsúdený. Oni si vlastne mylili šoférov, lebo oni vedeli, že to patrí W., ale on bol stále šofér, takže možno aj preto boli takéto výmysly na nich dané, alebo ako by to povedal. Že to auto ako keby niekto stále hlásil, lebo si myslel že tam je W., ale vlastne vždy bol on vodič tak vždy dychovú skúšku postupoval a to boli také bežné kontroly by povedal. Dychové skúšky a tak. V daný deň odsúdený šoférovať vozidlo určite nemohol. Vozil ho všade, keď sme mali čas, bolo pekne, išli sa previezť kam chceli, ako mali chuť, aj v Trenčíne, väčšinou, ale aj mimo mesta Trenčín. V danom čase odsúdený pracoval, hovoril že má nejaké fušky. Mal chalanov ktorí ho volali a keď potrebovali ho zavolať a W. išiel robiť. Väčšinou v tej dedine, Dolnej Porube, oni tam mali nejaký projekt alebo čo. Sadrokartóny tam robil, fasády väčšinou, tak ho brávali so sebou a on robil šoféra. Keď potrebovali tak každý deň skoro ráno tak zobral W., chalanov a išli, nechal ich tam, ja išiel preč. Pracovali do večera, potom chodili pre nich. Na otázky samosudcu uviedol, že deň kedy sa to stalo bol začiatok týždňa, asi pondelok, utorok nie je si istý. On bol na dlhej PN, má len čiastočný úväzok teraz. On v danom čase nepracoval. Stalo sa to nejako marec/apríl alebo tak nejak, nie je si istý. Na jar, netuší. Nepamätá si. Bol na PN a keď ste na PN tak nejak, tie mesiace a dni neriešil mohlo to byť tak okolo 14.00 hod. Niečo poobede. Okolo tej 14.00 hod. Na otázku samosudcu „Podľa čoho vy viete, že v tento deň o ktorom vy teraz hovoríte sa mal stať ten skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu?“ uviedol, že nevie, pamätá si, myslí, že si pamätá. No lebo toto všetko sa stalo v ten deň čo si pamätá, čo sa stalo, čo riešime túto situáciu. Na otázku samosudcu: „Podľa čoho viete, že toto je ten deň kedy sa mal ten skutok stať?“ uviedol lebo tam prišli 2 policajné vozidlá, bolo tam 6 policajtov okolo W. tam ho riešili, no nevie, podľa toho asi. Na otázku samosudcu „Viete vysvetliť skutok o ktorom hovoríte alebo to čo sa odohralo o čom hovoríte sa malo odohrať v marci/apríli podľa vašej výpovede avšak skutok sa stal v júni 2020 podľa obžaloby, to je až o 3 mesiace.“ uviedol ja si nepamätám niektoré veci, lebo ja bol psychiatrický pacient, niekedy týždeň trval ako 2 dni a jednoducho pod vplyvom tých liekov mu čas ubiehal úplne inak.“ Na otázku samosudcu „Podľa akých skutočností alebo z čoho vyvodzujete že rozprávate o dni a skutku, pre ktorý bol p. U. odsúdený?“ boli mu tu kladené otázky a myslí že tie sa týkajú tohto čo riešime, tejto veci.“ Na otázku samosudcu „Ale podľa čoho?“ uviedol, že podľa toho, že ho v ten deň zobrali policajti a išiel do llavy. Od vtedy ho nevidel. Auto bolo odparkované hneď na začiatku, zo začiatku Južanky. Ako je bočný vchod, nie je to hlavný, ale to sa ide, tam je mreža, lakujú tam auta a tam, tak v podstate ešte ďalej, nejakých 100 metrov odtiaľ. Keď stojíte čelom k Južanke od ulice Gen. Svobodu k hlavnému vchodu na ľavej strane. Vzhľadom k tomu, že v priebehu výpovede svedok uviedol, že oproti hlavnému vchodu mal odparkovať auto na pravo, pri čom v predchádzajúcej výpovedi uviedol, že naľavo bola svedkovi na internetovej mapke ukázané OC Južanka a bol vyzvaný, aby ukázal miesto, kde odparkoval motorové vozidlo. Svedok uviedol a ukázal na miesto, ktoré je na pravo od hlavného vchodu od ulice Gen. Svobodu v daných miestach sa nachádza uviedol zábradlie a mreža, kde sa lakujú autá. Ukázal na miesto, kde je vstup do OC Južanka, prvý možný vchod od hlavného vchodu smerom napravo. Na ďalšie otázky samosudcu uviedol, že tam boli, on mal kľúče, zaparkoval, zapálili si cigaretu a už išlo jedno policajné auto. W. išiel do Južanky, asi cigy kúpiť alebo čo a on stretol kamaráta jedného medzi

tým čo sa stalo. Tam si zapálil s ním cigaretu a už iba videl, ako pri aute stoja 2 policajné autá a idú riešiť majiteľa toho auta. Na ktoré bolo pátranie vyhlásené. Robil tam kamarát, on povedal, že mňa sa to netýka, že ja som šofér, že tam ide o majiteľa, že ja môžem ísť domov v podstate. Lenže domov nešiel, čakal na W., myslel, že sa to vyrieši, lebo vlastne sa nič nestalo a potom vlastne musel nastúpiť, kľúčiky mu zobrali od auta. Takže na tom aute sa nemôže ísť. Išiel taxíkom za ním na policajnú stanicu Za mostami, tam ho čakal, tam ho vyšetrovali medzi tým prišla jeho babka a priateľka a potom nevedel čo sa deje, myslel že ho pustia, že ho iba vypočujú a potom ho viedli do auta do ľavy. Od vtedy ho nevidel. Že vydával kľúče od auta, tým by si nebol až tak istý, to sú detaily, myslí si že áno, že on ich vydával. Tie kľúče, si ich prehadzovali, on bol majiteľ, mohol to byť on, že mu ich hodil, nemôže mať jeho kľúčiky. On mu bol schopný požičať tie kľúčiky, keď ich potreboval. Dával kľúčiky, lebo posledný zaparkoval. V čase keď odišiel od videl na auto, bol pri ňom, pri tom aute asi 3 metre, 4,5. Odsúdený v danom čase vozidlo určite nevedol, lebo tam stál. Mal na neho výhľad.

Odsúdený k výpovedi svedka uviedol, že jediné čo môže povedať, že kľúče od auta vydával policajtom on, nakoľko mal tie kľúče od auta a okrem kľúčov im odovzdával aj doklady. A z osobného motorového vozidla si posledný bral veci.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 403 Tr. poriadku ak obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, súd zároveň s rozhodnutím o povolení obnovy konania podľa § 400 ods. 1 rozhodne o väzbe (vzatí do väzby alebo nevzatí do väzby, a to aj pri nahradení väzby). Uznesenie o väzbe je vykonateľné právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania a ak nie je ďalej ustanovené inak, lehota väzby začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania. Ak súd prvého stupňa rozhodol o nevzatí obvineného do väzby, lehota väzby začína plynúť od obmedzenia osobnej slobody pri výkone rozhodnutia nadriadeného súdu o vzatí do väzby. Ak súd prvého stupňa nerozhodol podľa § 400 ods. 1 a o povolení obnovy konania rozhodol nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. a), jeho rozhodnutie o väzbe sa považuje za rozhodnutie odvolacieho súdu.

Odsúdený bol Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/70/2020 zo dňa 10.6.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.6.2020 uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona na skutkovom základe, že:

dňa 07.06.2020 v čase o 16.10 hodine viedol osobné motorové vozidlo značky BMW 318, TN 419 GD, trvalé bytom T., H. XXX/XX po ulici Gen. Svobodu v Trenčíne v smere jazdy od ulice Vansovej do centra mesta Trenčín, kde bol pred OC Južanka riadnym spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín, ktorou bol vyzvaný, aby predložil doklady k vedeniu a prevádzke vozidla, čo neurobil a lustráciou bolo zistené, že obvinený má Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín spisová značka OT/169/2019 zo dňa 16.12.2019, právoplatným dňa 16.12.2019 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 12 mesiacov, teda od 16.12.2019 do 16.12.2020

za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 roky a trest prepadnutia veci a to: osobného motorového vozidla BMW 318, ŠPZ: TN419GD, VIN: WBACC51090ES19488, AA sedan čiernej metalízy.

Odsúdený sa svojím návrhom na povolenie obnovy konania domáhal obnovy konania čo do výroku o vine a teda aj o treste.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí III. US 406/2014-98 konštatoval, že

34. Účelom konania o povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, je odstránenie prípadných justičných omylov.

37. Pri posudzovaní odôvodnenosti návrhu na povolenie obnovy konania príslušný súd skúma, či sú navrhovateľom označené nové skutočnosti alebo dôkazy spôsobilé, zabezpečiť mu v obnovenom konaní priaznivejšie rozhodnutie. Potenciál takto novo predkladaných skutočností alebo dôkazov nemožno hodnotiť izolovane, ale je potrebné ich hodnotiť vo vzťahu k skutočnostiam a dôkazom, na základe ktorých súd ustálil skutkové zistenia v pôvodnom konaní. Treba však zároveň zdôrazniť, že hodnotenie spôsobilosti týchto novo predkladaných skutočností alebo dôkazov sa má pohybovať v rovine pravdepodobnosti. Podmienkou pre povolenie obnovy konania nie je absolútna istota, že novo tvrdené skutočnosti alebo dôkazy nepochybne povedú k skutkovým zisteniam odlišným od pôvodného konania. Ako vyplýva zo samotného normatívneho textu zákona (§ 394 ods. 1 Trestného poriadku: „skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli“), pre povolenie obnovy konania postačuje určitý stupeň pravdepodobnosti či dôvodný predpoklad, že novo navrhnuté skutočnosti alebo dôkazy povedú k zmene pôvodného rozhodnutia.

38. V konaní o povolenie obnovy konania si súd nemôže atrahovať definitívne posudzovanie predkladaného dôkazu v kontexte dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Účelom konania o povolenie obnovy konania nie je posudzovanie viny odsúdeného (navrhovateľa). Posudzovanie otázky viny odsúdeného v danom konaní by znamenalo prekročenie zákonného rámca vymedzujúceho právomoci súdu v tomto konaní, čo znamená neprípustný exces v postupe súdu, predstavujúci zásah do ústavou garantovaných základných práv navrhovateľa (pozri nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. 2517/08 z 24. februára 2009, bod 39).

41. Ústavný súd pripomína, že aj v konaní o povolenie obnovy konania je potrebné ctíť zásadu in dubio pro reo, pretože aj toto konanie je konaním trestným so všetkými potenciálnymi následkami a je v ňom potrebné rešpektovať ústavné princípy ovládajúce trestné konanie. Zásada in dubio pro reo vyžaduje, aby sudcovia nevychádzali z dopredu prijatého presvedčenia, že obžalovaný spáchal čin, ktorý je mu kladený za vinu, aby dôkazné bremeno ležalo na strane obžaloby a aby prípadné pochybnosti boli využité v prospech obžalovaného (pozri rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci K. a D. v. Česká republika z 1. 7. 2008, bod 49, resp. 54). Platí teda, že aj v konaní o povolení obnovy konania treba rešpektovať princíp in dubio pro reo a sudca rozhodujúci o povolení obnovy konania by mal k posúdeniu veci pristupovať nezaujatý, to znamená, byť v zásade otvorený tomu, že predložený dôkaz môže potenciálne doterajšie rozhodnutie o vine zvrátiť (pozri nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. 2517/08 z 24. februára 2009, bod 46).

V predmetnom rozhodnutí Ústavný súd SR v bode 40. konštatoval porušenie základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na základe skutočnosti, že súd sa v sťažovateľovom prípade neobmedzil pri posudzovaní sťažovateľom predloženého nového dôkazu (výpoveď spoluodsúdeného, ktorý v rámci pôvodného trestného konania v prípravnom konaní odmietol vypovedať a v konaní pred súdom vypočutý nebol, keďže sa konalo proti nemu ako proti ušlému) na zisťovanie pravdepodobnosti, či by tento dôkaz (výpoveď) v kontexte skutkových záverov ustálených na základe dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní bol spôsobilý odôvodniť iné rozhodnutie o vine sťažovateľa. Súd totižto pristúpil k hodnoteniu predmetnej výpovede z hľadiska jej hodnovernosti, prezentoval na tomto mieste úvahy, ktorými sa riadil a vyhodnotil predkladaný nový dôkaz s definitívnou platnosťou ako účelový, nespôsobilý k zmene pôvodného rozhodnutia („ Túto výpoveď je totižto potrebné brať so značnou rezervou a vyhodnotil ju ako vykonanú v snahe pomôcť druhému páchatelovi svojmu otcovi a vyvinúť ho z predmetnej trestnej činnosti “), kde v kontexte už vykonaných dôkazov pôvodného konania znovu „potvrdil“ vinu sťažovateľa.

Odsúdený oprel svoj návrh na povolenie obnovy konania predovšetkým o výpoveď svedka S. Z., ktorý vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že po tom, čo bol odsúdenému uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá mu robil šoféra, čo vo svojej výpovedi potvrdila aj svedkyňa C. U., pričom popísal situáciu, kedy bol svedkom ako bol odsúdený zadržaný príslušníkmi polície a jednoznačne uviedol, že odsúdený v danom čase motorové vozidlo neriadil.

Súd si nemohol nevšimnúť aj v kontexte s výpoveďou svedkyne U., že sú určité nezrovnalosti v tom, či svedok vypovedal o dni kedy sa skutok, pre ktorý bol odsúdený uznaný za vinného stal, alebo vypovedal o inom dni.

Skutok sa totiž v zmysle skutkovej vety stal 7. 6. 2020, čo bola nedeľa, pričom svedok S. Z. vo svojej výpovedi uviedol, že situácia, kedy bol svedkom zadržania odsúdeného, o ktorej vypovedal sa stala začiatkom týždňa, asi v pondelok, utorok nie je si istý v marci, apríli. V tejto súvislosti však súd uvádza, že vzhľadom na odstup času nejde o takú nezrovnalosť, ktorá by mohla relevantnosť výpovede tohto svedka jednoznačne spochybniť po zohľadnení skutočnosti, že svedok na doplňujúce otázky uviedol, že si myslí, že ide o deň kedy mal odsúdený páchať skutok, pre ktorý bol odsúdený podľa toho, že ho v ten deň zobrali policajti a išiel do llavy. Z uvedeného vyplýva, že svedok S. Z. nemohol vypovedať o dni v mesiaci marec, apríl, ale o dni blízkeho dni nastúpenia odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody. Okrem toho nezrovnalosť je aj v tom, že svedok S. Z. vo svojej výpovedi uviedol, že po tom čo odsúdeného zobrali na policajnú stanicu išiel tam aj on a mala tam prísť aj jeho Babka (C. U.). Svedkyňa C. U. však vo svojej výpovedi uviedla, že vtedy keď odsúdeného zadržali, keď mal šoférovať, vtedy na policajnej stanici nebola. Okrem toho uviedla, že mala byť na polícii, keď odsúdeného mali brať do väzby. Táto situácia mala vzniknúť asi 7 dní po skutku, keď bol jej vnuk zadržaný hliadkou polície, že má ísť do výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom k tomu však, že v zmysle vyššie citovaného rozhodnutia Ústavného súdu SR v konaní o povolenie obnovy konania si súd nemôže atrahovať definitívne posudzovanie predkladaného dôkazu v kontexte dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, keďže účelom konania o povolenie obnovy konania nie je posudzovanie viny odsúdeného (navrhovateľa) a posudzovanie otázky viny odsúdeného v danom konaní by znamenalo prekročenie zákonného rámca vymedzujúceho právomoci súdu v tomto konaní, čo znamená neprípustný exces v postupe súdu, predstavujúci zásah do ústavou garantovaných základných práv navrhovateľa (pozri nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. 2517/08 z 24. februára 2009, bod 39), ale pri posudzovaní odôvodnenosti návrhu na povolenie obnovy konania príslušný súd iba skúma, či sú navrhovateľom označené nové skutočnosti alebo dôkazy spôsobilé, zabezpečiť mu v obnovenom konaní priaznivejšie rozhodnutie, pričom potenciál takto novo predkladaných skutočností alebo dôkazov nemožno hodnotiť izolovane, ale je potrebné ich hodnotiť vo vzťahu k skutočnostiam a dôkazom, na základe ktorých súd ustálil skutkové zistenia v pôvodnom konaní a hodnotenie spôsobilosti týchto novo predkladaných skutočností alebo dôkazov sa má pohybovať v rovine pravdepodobnosti, súd v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania upustil od definitívneho posudzovania predkladaných svedeckých výpovedí, ale iba preskúmal či v kontexte dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní je daný aspoň určitý stupeň pravdepodobnosti či dôvodný predpoklad, že novo navrhnuté dôkazy povedú k zmene pôvodného rozhodnutia.

Súd konštatuje, že vo svojej podstate jediný dôkaz, ktorý bol súdu v pôvodnom konaní predložený, ktorý preukazoval vinu odsúdeného a na základe ktorého mohol súd ustáliť skutkové zistenia v pôvodnom trestnom konaní podľa § 204 Tr. poriadku, bola výpoveď odsúdeného a jeho všeobecne vyjadrené (neopisujúce priebeh skutku) priznanie (odsúdený pritom aktuálne zmenil svoju výpoveď a spáchanie skutku popiera). Vo vyšetrovacom spise sa totiž nenachádza žiadny iný, od odsúdeného nezávislý, relevantný dôkaz, ktorý by ho zo spáchania skutku usvedčoval, a na základe ktorého by súd v pôvodnom konaní (bez priznania sa odsúdeného) mohol konštatovať vinu odsúdeného, aktuálne, v kontexte ktorého by súd mohol posudzovať novo predložené svedecké výpovede.

Úradný záznam polície totiž v trestnom konaní nemožno považovať za dôkaz a prihliadať naň a v prípade Záznamu o skutku na úseku cestnej premávky zo dňa 7.6.2020 ide taktiež iba o priznanie sa odsúdeného, pokiaľ by tak bolo možné vyjadrenie odsúdeného „Lutujem svoje konanie. Nemal som v pláne šoférovať“ interpretovať. V súvislosti so záznamom o skutku na úseku cestnej premávky súd poukazuje na skutočnosť, že v zázname sa nachádza aj vyjadrenie „Súhlasím s obsahom záznamu o skutku na úseku dopravy.“, avšak podľa podpisu pod týmto vyjadrením je zrejmé, že nejde o podpis odsúdeného, ale o podpis inej osoby. Z obsahu originálu záznamu, podľa obdobného podpisu na prvej strane, je možné domnievať sa, že by malo ísť o osobu svedka - poškodeného, ktorého identitu však z originálu záznamu nie je možné ustáliť. Z prepisu originálu záznamu však vyplýva, že má ísť o podpis svedka poškodeného, ktorým má byť Mgr. por. K. D.. Nejedná sa tak s najväčšou pravdepodobnosťou o vyjadrenie odsúdeného, na ktoré by bolo možné prihliadať.

Vzhľadom ku skutočnosti, súd v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nemá k dispozícii, okrem priznania odsúdeného, žiadne iné relevantné dôkazy, ktoré by boli súčasťou pôvodného vyšetrovacieho spisu, v kontexte ktorých by mohol posudzovať novo predložené svedecké výpovede a zmenu výpovede odsúdeného, pričom súd si v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže atrahovať definitívne posudzovanie predkladaných dôkazov (hodnotiť s konečnou platnosťou hodnovernosť výpovedí), keďže účelom konania o povolenie obnovy konania nie je posudzovanie viny odsúdeného (navrhovateľa) a posudzovanie otázky viny odsúdeného v tomto konaní by znamenalo podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR prekročenie zákonného rámca vymedzujúceho právomoci súdu

v tomto konaní, dospel súd k záveru, že vzhľadom na zmenu výpovede odsúdeného a najmä na výpoveď svedka S. Z., aj keď možno mať určité pochybnosti o relevantnosti výpovede tohto svedka, ktoré však súd v tomto konaní ako už uviedol nie je oprávnený s definitívnou platnosťou vyhodnocovať, je daný pri aplikácii zásady in dubio pro reo aspoň určitý stupeň pravdepodobnosti, či dôvodný predpoklad, že novonavrhnuté dôkazy by mohli viesť k zmene pôvodného rozhodnutia.

Vzhľadom na takto zistené skutočnosti súd podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku povolil obnovu konania u odsúdeného v trestnej veci Okresného súdu Trenčín vedenej pod sp. zn. OT/70/2020 a podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku zrušil Trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/70/2020 zo dňa 10. 06. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 06. 2020 vo výroku o vine. Keďže súd povolil obnovu konania čo do výroku o vine, zároveň zrušil aj výroky o treste ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený trestný rozkaz obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad. Vzhľadom ku skutočnosti, že súd povolil obnovu konania aj čo do výroku o vine, čím zároveň došlo aj k zrušeniu výroku o trestoch, súd sa argumentáciou odsúdeného na povolenie obnovy konania čo do výroku o treste prepadnutia veci - motorového vozidla (otázka vlastníctva) z dôvodu obsoletnosti nezaoberal. Keďže súd v prípade odsúdeného povolil obnovu konania a zrušil trestný rozkaz v celom rozsahu, pričom aktuálne sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd zároveň v súlade s ustanovením § 403 Tr. poriadku rozhodol aj o väzbe odsúdeného. Pri rozhodovaní o väzbe súd zohľadňoval závažnosť skutku, pre ktorý odsúdený aktuálne vykonáva trest - ide o menej závažný trestný čin - prečin, pri ktorom nevystupuje žiadny poškodený, dĺžku trestu - 1 rok, ktorý bol odsúdenému uložený a dĺžku doteraz vykonaného trestu odňatia slobody cca. 7 mesiacov, pričom vzhľadom na dĺžku uloženého trestu a doteraz vykonanú časť trestu cca. 7 mesiacov, čo predstavuje základnú lehotu väzby v prípravnom konaní podľa § 76 ods. 2 Tr. poriadku, dospel k záveru, že vzatie obvineného do väzby vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je dôvodné a preto rozhodol, že odsúdený sa neberie do väzby a právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania sa ihneď prepúšťa na slobodu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť nemôže podať ten, kto sa jej výslovne vzdal.